

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

1. An maior vsus rationis requiratur ad contrahenda sponsalia, quam ad peccatum mortale? Ex p. tr. 4. r. 272. aliàs 273. ib.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

RESOL. CXX.

An Concionatores predicantes, in peccato mortali peccent mortaliter, etiam si peccatum sit occultum? Et quid, si publicum sit peccatum? Idem quod dictum est de Concionatore dicendum est de Lectore Sacrae Theologiae, & Sacrae Scripturae? Ex part. 3. tit. 4. Ref. 196. alias 197.

Quoad hoc in tom. 7. tit. 4. Ref. 28. & cursum in alio vers. eius primae annot.

§. 1. Affirmativam sententiam docent D. Thom. in 4. sent. dist. 19. quest. 2. art. 2. num. 2. ad 4. Paludanus in 4. dist. 19. quest. 3. art. 3. Caietan. in 2. 2. quest. 187. art. 3. Navar. in manuali, cap. 21. num. 141. Angelus verb. predicator, num. 7. & alij, asserentes esse peccatum mortale predicare in peccato mortali, non solum publico, sed etiam occulto, non habita prius contritione. 2. Sed tu contrariam sententiam tene cum Soto in 4. dist. 2. quest. 5. art. 6. Suarez in 3. part. 10. 3. dist. 16.

Yell. 3. Valent. tom. 4. disp. 3. quest. 5. punct. 3. Cabrera de Sacram. quest. 64. art. 6. d. ff. 1. §. 7. num. 67. Dicendum est igitur, non esse peccatum mortale predicare in peccato mortali occulto; sed tantum in peccato mortali publico; quia actus predicandi ex sua natura, neque est consecratus, ut adus Sacramentorum, cum gratiam ex opere operato non conferat, ut conferunt Sacramenta; neque est consecratus ex aliqua institutione Ecclesiae, neque est ordini deputatus iure diuino, vel positivo humano, cum & Propheta in lege veteri predicasset, & in nouo Testamento multi nondum factis Ordinibus initiati predicare soleant. Ergo, &c. 3. Idem quod dictum est de Concionatore de etiam de Lectore sacrae Theologiae, & sacrae Scripturae (& in hoc differt a Concionatore) si in peccato publico, dummodo ab sit scandalum, quicquid in contrarium asserant D. Thom. & Palud. ubi supra. Syluest. verb. correctio, quest. 16. Angel. verb. correctio, num. 4. & verb. predicare, num. 7. sed nostram sententiam docent Cabrera, & Suarez loco citati, & alij.

TRACTATUS SEXTVS De Sacramento Matrimonij.

RESOLVTIO PRIMA.

An maior usus rationis requiratur ad contrahenda sponsalia, quam ad peccatum mortale? Ex part. 3. tract. 4. Resol. 272. alias 273.

Sup. hoc infra in Ref. 5. Sed hic.

§. 1. AFFIRMATIVE' respondet Bonacina de matr. quest. 1. punct. 4. n. 4. & alij penes ipsum; quia ad peccatum mortale sufficit consensus, & aduertentia mali praesentis; ad sponsalia vero requiritur cognitio futurorum. 2. Sed ego contrariam sententiam teneo cum Basilio Pontio de matrim. lib. 4. cap. 1. vbi sic asserit. Ea deliberatio, siue ea libertas cum ea consideratione necessaria est ad contractum matrimonij, & ad sponsalia, quae necessaria est ad peccatum mortale. Ita ille, & ante illum Sanchez tom. 1. lib. 1. disp. 16. num. 16. Et ratio est, quia si ea futurorum prouidentia, quam postulat Bonacina, & alij, desideraretur in contrahendis sponsalibus, incaute à iure praescriptum esset tempus septem annorum, ut incaute sponsalia, quod decernitur in l. sponsalib. 2. ff. de sponsalib. & in c. literis, c. accessit, c. ad dissoluenandum, de despons. impub. Deinde si is usus rationis, qui in septennio communiter adest, sufficit ad obligandum pro voto solemniter facti, & pro voto Religionis, quae est obligatio status perpetui. Ergo maiori ratione sufficit ad contrahenda sponsalia. Vide Fernandez in exam. Theol. mor. part. 3. c. 17. §. 1. n. 6. Coninch de Sacram. disp. 21. dub. 5. num. 49. & alios.

septennium completum? Ex part. 3. tract. 4. Resol. 274. alias 275.

§. 1. DIXIMUS in superiori resolutione valde aliter de hi sponsalia. Nunc videndum est an contrahantur licite. Affirmant Syluius in 3. part. q. 43. art. 1. Rebellius part. 2. lib. 4. quest. 5. n. 4. Bonacina de matrim. quest. 1. punct. 4. num. 6. Henriquez lib. 11. cap. 11. n. 17. & alij, & ratio desumitur ex praecipio posito in cap. 2. de despons. impuberum. vbi sic habetur. Districte ius inhibemus, ne aliqui, quorum verusque, vel alter ad aetatem Canonibus determinatam non peruenerint, coniungantur, nisi forte aliqua urgentissima causa necessitate interueniente, in ipso pro bono pacis talis coniunctio tolleretur. 2. Sed contrariam sententiam tenendam esse puto, & quoad pueros pater nullum esse peccatum, nam vt asserit Pontius de matrim. lib. 12. cap. 5. n. 2. si malitia supplet aetatem, illa sponsalia valent, si non supplet, nihil agunt, neque iniuriam inferunt alicui sacramento; ergo nullo modo peccant. Et hoc vltimum probat etiam neque parentes peccare, quia cum sponsalia non sint Sacramentum, nec Sacramentum, nec alicui alteri efficitur iniuria, cum ex illis sponsalibus non oriatur obligatio, saltem respectu illius, qui doli capax non est, nec aliquid illicitum permittitur. Ergo, &c. Et ita haec sententiam docet Coninch. de Sacramen. disp. 21. dub. 5. conch. 2. num. 53. Villalobos in summa tom. 1. dist. 1. 2. dist. 4. num. 7. Filliucius tom. 1. tract. 10. part. 1. cap. 7. n. 219. Sanchez tom. 1. lib. 1. disp. 17. num. 4. Gatticrez de matrim. cap. 2. num. 14. & nouissime Barboia in collat. tom. 2. lib. 4. tit. 2. cap. 2. num. 4. qui omnes respondent ad ca. 2. Nicolai Pontificis de despons. impuberum. Sed mihi magis placet responsio noua, quam adducit Pontius ubi supra, qui intelligit textum de coniunctione, hoc est, habitatione in eadem domo. Vel dicendum est ante Clementem III. valuisse matrimonium de

RESOL. II.

An sit peccatum mortale contrahere sponsalia ante